

Ezilen Göçmenler Kolektifi

16 Haziran 2009

Ali Haydar Honca yaşamını yitirdi

Uzun yıllardır Avrupa'da göçmenlik koşullarından ülkesinden ayrı yaşamak zorunda bırakılan, yoldaşlarının Çeto'su, Ezilen Göçmenler Kolektifi-EGK çalışmalarında bir dost, Atılım Gazetesi okuru Ali Haydar Honca yaklandığı kansere yenik düşerek, bugün saat 22.15'de aramızda ayrıldı. AvEG-Kon ve Ezilen Göçmenler Kolektifi olarak yoldaşlarının, dostlarının ve yakınlarının acısını paylaşıyoruz.

Gidenin ardından O'nu anlatmak kolay değil. Ali Haydar yoldaş çocuk yaşta geldiği Avrupa'da bir devrimci, bir Kürt, bir emekçi olarak zor koşullarda ayakta kalabilmesini başaran nadir insanlar arasında yerini aldı. Almanya'da mülteci kamplarında kaldığı esnada dahi devrimcilerle ilişkilerini sürdürmesini bilen, mücadelenin ihtiyaçları noktasında üzerine düşeni yerine getiren bir devrim dostuydu. Göçmenliğin zorlu serüveni onu Almanya'dan Belçika'ya taşıdı.

32 yıllık ömrü bir sene önce yakalandığı kan kanserine yenik düştü. Kanser illeti, Maraş'ın Elbistan ilçesi Kantarma köyünde doğan Ali Haydar Honca'yı uzun yıllardır yaşamını sürdürdüğü Belçika'nın Verviers şehrinde yakaladı. Zorluklara alışık olan Ali Haydar Honca, kan kanserine yakalandığını öğrendiği zaman bile yaşama olan sevdasından bir şey kaybetmemiş, aksine kendisini ziyarete gelen, arayan dostlarına aynı hastalıktan 1997 yılında Almanya'nın Stuttgart kentinde yaşamını yitiren Erkut Direkçi yoldaşın yaşam direncinden öğrenerek moral vermesini bilmiştir.

Değerlerine sahip çıkan Ali Haydar Honca, Avrupa'da gençlik çalışmalarında yer aldı. Bir çok gençlik kampına katıldı. Eylemlerin, kampların bir çok pankartını yapan olduğu kadar taşıyandı aynı zamanda. Almanya'da kaldığı süreçte Nürnberg Yenigün Kültür Merkezi'nde çalışan Ali Haydar yoldaş Almanya'da iltica kampında TKP-ML önderlerinden Cüneyt Kahraman ile birlikte kaldı. Cüneyt Kahraman'ın kaleme aldığı ***“Cemal Abi'nin Doğum Günü”** şiirini yıllarca yanında taşıdı. Ali Haydar yoldaş hemen her toplantıda Cüneyt Kahraman'ın anısına okuduğu bu şiiri geçtiğimiz Kasım ayında devrimci kamuoyu ile Atılım Gazetesi'ne yollayarak paylaştı.

İki çocuk babası olan Ali Haydar Yoldaş, erkenci ölümlerimizden biri olarak genç yaşta aramızdan ayrıldı. Erken ölümlere alışık olan Kürdistan toprakları şimdi Ali Haydar Honca'yı bağına basmaya hazırlanıyor. Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu üyesi Ezilen Göçmenler Kolektifi-EGK olarak devrimcileri, ilericileri Türkiyeli ve Kürdistanlı göçmen emekçileri Ali Haydar yoldaşı sahiplenmeye, cenaze törenine katılmaya çağırıyoruz.

Ali Haydar Honca ölümsüzdür

Cüneyt Kahraman'ın kaleme aldığı şiiri Ali Haydar Honca'nın anısına aşağıda yayınlıyoruz

Ezilen Göçmenler Kolektifi

* Cemal Abi'nin Doğum Günü

Doğum gününü kutladık bugün Cemal abinin
Demir parmaklıklı kapılar ve pencerelerin,
Dört yanımızı sarmış dikenli tel örgülerin,
Ve arasındaydık,
Umudumuzu kapamak isteyen kar tanelerinin.

Cebimizdeki son parayla aldık pastayı,
Üzerine mumlar sızdık en ucuzundan
Önce yaktık birer birer
Ve saydık ardından,
Bir mum eksik çıktı yaşadığı yıllardan
Bir koca yıl silinmişti
Cemal abinin yaşından.

Alkışlarla aldık odaya
Oyunu yarım kaldı.

Sevindi
Gülümsedi
Ve utandı.

Bir nefeste söndürmek istedi hepsini
Var gücüyle boşalttı küçük ciğerlerini
Ve sonra saydı bütün mumları bir bir
Kanımız donmuş, zaman durmuştu o vakit,
Gözlerini;
O üzüm tanesi gözlerini gezdirdi yüzümüzde
Bir bir

Dikti, mumlara bakışlarını yeniden,
Baktı,
Baktı,
Baktı.

Hatırladı;
Bir yıl olmuştu,
Vatandan uzak sürgün zamanı
Bir yıl olmuştu;
Parmaklık ve tel örgülerden kaçıp yola
çıkalı
Karakoçan'dan – Regen'e akan bir yıllık zaman,
Ve parmaklık
Ve tel örgülü
Bir yıllık meşhur medeni yaşam
Burkuldu, kurban olduğum narin yüreği
Burkuldu, dikilmek isterken ince boyunu
Cemal abinin.

Hatırladı;
Cemal abi, on bir yaşına girmişti bugün,
Acılarla, yoğrulmuş on koca yıl vardı geride,
Güneş parçası gözleriyle yaşlar akıtmıştı geceye,
Bir anasına,

Birde ablasına sarılarak uyumuştü
Baba binsekizyüz evlerde askıdayken korkulu
Ve son kertesine varmış günlerde
Bitkinlikle.

Yavaş ve eşitçe dilimledi pastayı
Dağıtamadı
Kendi payını aldı ve oturdu ranzaya,
Kimse konuşamadı,
Gece küstü
Gök kar ağladı.
Cemal abi
Sustu
Sustu
Sustu.

Bir umut kapısıydı
Bir mutluluk diyarı
Cemal abiye böyle anlatılmıştı,
Ama yollar bir kampta kapandı
Demir parmaklıklar ve tel örgüler
Cemal abiyi kuşattı
Ve Cemal abi burada onbir yaşına bastı.
Konuşamadı
Sustu
Sustu.
Bir mum eksik çıkmıştı.

Cemal abi karşılar sizi kamp girişinde
Adınızı, dünden öğrenmiştir kamp müdüründen
Hemen gülümser, hüzünlü yüzüyle
Ve Türkiyeliler yukarı odaya diyerek başlar tarife
Dilerseniz dilinize çevirir söylenenleri
Sonra, ağır ağır önünüzde yürür ve anlatır,
Taki, siz buranın eskisi olduğunuzu düşününceye
kadar.

Dizerken, paketteki kumanyayı dolabınıza
Ve acemice bakınırken çevrenize
Cemal abi kaybolur
Yine sessizce
Gider,

Dayanır koridorun sonundaki pencereye
Ve,
Gözlerini diker tel örgülere
Susar
Susar
Susar.

Nice mutlu yıllara Cemal abi...